

най лѡшѡвата ѡтѣ вснчкытѣ. Еднѡ влизѡѣдова мѹ
кѡтка вѣ сѣглѣдала калѣврытѣ, ѡ прескѡчи ѡтѣ
стрѣхѣтѣ на Господарѣтѣ си на Казѣмовѣтѣ, ѡ-
грѣше си сѣ тѣхѣ ѡ ги подфѣрлаше на самѣ на-
тамѣ. Нѣ катѡ си ѡгрѣше тѣѡ паднѣ дѡлѣ ѡтѣ
кѣмѣ пѣтѣтѣ горкѡта калѣвра, ѡ на ѣднѡ трѣ-
днѡ женѡ, коѡто токо минѣваше край кѣшѡта, прѣ-
во ѡтѣрѣ на главѣтѣ ѡ, тѣ паднѣ ѡтѣ страхѣ
на земѣтѣ, ѡ родѡ безѣ времѣ; мѣжѣ ѡ са ѡ-
наѣка предѣ сѣдникѣтѣ, ѡ Казѣмѣ трѣбѣваше пѡ
злѣ да пострадѣе, ѡтѣкоѡто бѣше ѡстѣрѣлаз ѡс-
пѣрѡмѣ: заѡто несапнѣслѣвата калѣвра ѡше на-
смѡлко да ѡвѣе два чѡвѣка. „Сѣдникѣ на пра-
вдинѡта“, говорѣше Казѣмѣ сѣ тѣчѣ, коѡто на прѣ-
би ѡ сѣшѣтѣ Кадѡ да са смѣе, „вснчко ѡж
дамѣ ѡ да страдамѣ, за кѡвѡто ма ѡсѣдите,
самѡ сегѡ са мѡмѣ за пѡкрѣвѣтѣ на правдѡта
срѣѡ неспремѣрнѣтѣ враговѣ, коѡто стѡнѣхѣ до сегѡ
ѡспѣры на вснчкѡта ми сѣжрѣ ѡ неѡстѣе. Тѣ сѣ
чѡднѣтѣ ѡ днѣнѣтѣ калѣври: тѣ ма докарѡхѣ на
спрѡмѡшѣнѣ, на срамѣ, ѡ до прѣмѣждѣ на живѡтѣтѣ ми,
ѡ коѡ знѣе кѡвѡ мѣслѣтѣ ѡше. Бѣдѡ правѡсѣд-
никѣ, ѡ мнѡстѣе Кадѡ, ѡ разсѣдѡ, че всѡко не-
ѡстѣе, коѡто безѣ ѡмыслѣ ѡше ѡжтѣ на прѡвѣтѣтѣ
тѣ зѡ дѣхѡе, тѣе ѡ са прѣпнѣе, ѡ нѣ мѣнѣ“. Сѣдникѣтѣ не мѡжѣше да мѣ са ѡтрѣчѣ ѡтѣ мол-